

Moerdijk, belicht vanuit de bedrijfsgezondheidszorg

Drs.ing. J.G. (Jolanda) Willems MBA, manager en senior consultant (geregistreerd toxicoloog en arbeidshygiënist) Expertise Centrum Toxische Stoffen, Arbo Uni, gsm 06 52502252, e-mail: jolanda.willems@arbounie.nl

Na de brand in Moerdijk, kwam een grote stroom vragen op gang van werknemers, werkgevers, organisaties en overheid. Als arbodienst van vele werkgevers en werknemers, kwamen veel vragen bij Arbo Unie terecht.

Binnen de Arbo Unie organisatie werden alle acties rondom Moerdijk gecoördineerd door een klein, multidisciplinair en flexibel team vanuit Expertise Centrum Toxische Stoffen. Hierdoor is een goed inzicht en overzicht ontstaan in soorten vragen die ontstaan na een dergelijk incident. Kort na het incident kwamen als eerste de vragen om in verschillende voorlichtingsbijeenkomsten te participeren voor groepen werknemers die betrokken waren bij werkzaamheden rondom het incident zelf. Dit werd direct gevolgd door vragen van direct betrokken werkgevers (werknemers), om mensen met gezondheidsklachten individueel te zien. Pas daarna kwamen een veelheid van vragen op gang van overige belanghebbenden zoals; overheid, saneerbedrijven en werknemers van omliggende bedrijven.

Al deze vragen hebben in combinatie met de genomen acties geleid tot inzicht in het klachtenpatroon, eventuele blootstellingen, genomen maatregelen, communicatieprocessen en stakeholders.

In de presentatie zal inzicht worden gegeven in:

- tijdslijnen, waarop verschillende soorten vragen van werkgevers en werknemers binnen kwamen
- de wijze waarop Expertise Centrum Toxische Stoffen daarop heeft gereageerd
- het gehele communicatie proces rondom het incident met verschillende belanghebbenden
- tevens zal worden stilgestaan bij "the lessons learned" en een beschouwing worden gegeven.

Communicatie, geprotocolleerde werken (met flexibiliteit tot aanpassing bij nieuwe informatie) en juiste kennis en kunde inzetten, waren de belangrijkste kritische succes factoren om te komen tot de juiste acties.

Tijdens de nasleep van de ramp werd pijnlijk zichtbaar hoe moeilijk het is om in het algemeen, adequate en goede opvolging te geven aan vragen/klachten van werkgevers en werknemers door de grote versnippering van bedrijfsgezondheidszorg, onvoldoende toegang tot bedrijfsgezondheidszorg, gebrek aan kennis c.q. de inzet van andere artsen (met weinig tot geen toxicologische kennis) en moeizame communicatie. Tevens werd duidelijk dat preventief beleid bij veel organisaties, zowel tijdens als na de calamiteit, onvoldoende is vormgegeven, waardoor onnodige risico's zijn genomen. De uitdaging is, om juist nu in te steken op preventief beleid, om deze risico's in de toekomst te voorkomen.